

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Tertia est consideratio excitande affectionis q[...] surgere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Sermo de aduētu dñi in carnē

Tertio peccatis aufert po-

testatē defensionis. figura Iud. v. Sisa-

re dormiens caput cu clava terre figit. Et

Iud. xv. Sason dormiens crine & fortitudo

dilex spoliat. Et. i. Reg. xcv. Saul dormi-

ens amissi exphū isolatois & hastā defē-

sionis. Sic p̄tior dormientes in p̄to amissi

fortitudinē spūalem & p̄tatem defensionis.

Et hoc propter triplice rōnem. Prima

vici ratio p̄niciose subiectionis, quia vicis

homines per p̄tm subiçis diabolō tanq̄ ser-

uus qui est sub p̄tate dñi sui. n. Ps. iiij. A q̄

quis supatus est: eius & seruus est. Dicūt

naturales q̄ exq̄ ceruus victus est ab alto

ceruo nūc ei postea resistit, sed q̄n occurrit

ei q̄lī dñm ei reputas/caput q̄n occurrit

cornua/in signū subiectionis & seruitutis

Sic miser homo vicit a diabolo p̄ cōsen-

sum p̄ti: ei postea nō resistit. Seruus q̄p

pe nō potest recedere d̄ seruitor dñi sui qn

vult: sic nec hō a peccato. Piscis per se in-

trat nassam & qn vult: sed non p̄ se & qndō

vult exit. Ps. Spūs vadens & nō redies.

Vadēs. s. p̄ se in p̄tin: sed nō p̄ se redies.

Secunda d̄ ratio damnose p̄uationis.

q̄ vicis hō p̄ p̄tm p̄nuas auxilio dñiue ḡe

Ideo sicut nauis fracto gubernaculo non

q̄ vult dñs exis ducit: sed q̄ eam vult im-

pulerit. Sic et d̄ Chrys. homo q̄ est i pec-

cato diuine ḡe auxilio p̄dito non q̄ vult

agit: sed quod diabolus. Rōm. vii. Qd̄ no-

lo hoc ago. Threl. i. Abierūt absq̄ fortis

tudine ante faciem subsequentis.

Tertia d̄ ratio ruinose debilitationis.

qua vicis per peccatuꝝ debilitas inclinatio

homis ad boni virtutis. Et p̄bat Tho-

mas. jij. q. lxxv. quia p̄ actus h̄janos fit

inclinatio ad similes accus. Ex hoc aut q̄

aliquid inclinat ad ynu p̄tior debilitat eiꝝ

inclinatio ad aliud. Unde ej̄ p̄tm sit p̄tu-

ti contraria: ex hoc ipso & ho peccat debili-

taſ eius inclinatio ad boni virtutis. Hec

Tho. Un peccati dic̄ p̄t paralysis spiri-

tualis. Matth. viij. Puer meus iact in

domo paralytic & male torquer. Pecca-

tor enim p̄ seipm p̄tō surgere non potest:

neq̄ ab hostib suis se defendere. Et dicit

trahat p̄t & status peccati quenamēter dicit

somn̄: & cōmiserabilis sit dormitio pecca-

ti: et quādo diuturniora tanto p̄tior. Ideo

sine ulterior dilatatione hora est iam nos de
somno surgere. Hec de secunda conside-
ratione principali in his propositis super
rius insinuata.

Sequuntur tertia consideratio

Et tertia p̄ncipalis consideratio que in
passimpto themate tangit: est co-
sideratio excitāde affectis q̄ nob̄
tak ē d̄ surgere. i. a somno excitari. Pos-
sunt aut̄ huiusmodi excitationis affectus
tres p̄cipue rōnes assignari ex considera-
tione triplicis aduentus dñi p̄uenientes.
Ideo huius triplicis aduentus consideratio
nob̄ ostendit manifeste q̄ hora est iam
nos de somno surgere.

Prima est stimulatio seruantis amoris
q̄ in nob̄ esse d̄ ex consideratio p̄m aduen-
tus dñi qui est maxime admirabilis.

Secunda est afflictio virginis doloris
que in nob̄ esse debet ex consideratio aduen-
tus in mente q̄ est maxime desiderabilis.

Tertia est sollicitatio p̄gēntis timoris.
Cum enim dñs ex sua misericordia ineptimabilis
ad nos venire velit & i nob̄s habitare: val-

de robis dolendis est pro peccatis q̄ regibus
a nob̄s deum repellens? & diabolo nosmet
ip̄sos subiçim⁹. Sollicitatio aut̄ timoris
in nob̄s esse debet ex consideratio ultimi
aduentus qui est maximē terribilis. s. ad-
uentus in iudicium. Qd̄ simulatio amo-
ris sit excitationis et vigilie causa: pater.

Nam Gen. xxxij. Jacob p̄ rachel seruens
ex amore dicebat. Fugiebat somnus ab
oculis meis. Unde etiam amor dei vigilis
nos facit in bonis opibus. De afflictione
aut̄ doloris q̄ sit excitationis et vigilie cau-
sa: pater. quia infirmi acerbitate morbi: et
pueri cum virgis excitant. Unde. i. Da-
chab. vij. dicit Antioch⁹. Recessit somn⁹
ab oculis meis: et occidi & corrui tē. et se-
quit. In quanto tribulationē venient et in
quos fluctus tristis in qua nūc sum qui
fūndus ē & dilectus in potestate mea
De sollicitatione aut̄ timoris pater: quia
vigiles sunt qui sentiunt easin hostib⁹ cir-
cuari: et q̄ timet vehementer aliquod ma-
gnum imminentē piculum. Ideo bene dicit
Bar. xij. Vigilatenet cōsitis em qn cōpus
sit. s. comparēdi coram summo iudice.

Et igit triplicem predicram excitationis
et vigilie rationem habeam⁹: oportet

De venie^{di} causalitate Fo. VI

nos rōto mentis affectu triplicem predi-
ctum dñi aduentum considerare
Primo aduentum in carnem.
Hec hinc aduentum in mentem.
Postremo aduentum ad iudicium.

De aduentu domini in carnem

Orca aduen-
tum dñi in carnem (cuius deuo-
ta cōsideratio diuinuz in nobis
amore accendere debet) Tria sunt p̄cipue
consideranda
Primū est venienti causalitas.
Secundū est venientis benignitas
Tertium est aduentus oportunitas
Primo est considerāda venienti cau-
salitas. Ubi norande sunt tres hu-
ius cause principales.
Prima est diuine miserationis liberalis/
Secunda est noⁿ ras admirabilis/
stre liberatiōis necessitas miserabilis.
Tertia est nostre promotionis uita/
inexplicabilis.

Prima igitur causa huī
aduentus dñi in carnem est diuina libera-
litas et infinita misericordia. Circa quā ad
p̄fens faciemus triplicem cōsiderationem

Prima est consideratio declaratio-
nis
Secunda compationis
Tertia instructionis.

Prima igit est consideratio declaratio-
ni: ubi vice declarandū est quomodo diuina li-
beralitas causa fuit salio dei venie^{di} in car-
nem. Ber. in quodaz sermōe. Porro in/
extimabilis dignatio ac penitus inenarrar-
bilis q̄ in carcēris huīus fetorem horro/
remq̄ tanta dignata est descendere celitu-
do. Nam quis dubiter magnū aliquid in
causa finisse q̄ tanta maiestas in locū tām/
dignum descendere dignata est. Plane ma-
gnū aliqd: quia misericordia magna: q̄a
misericordia multaz quia redempcio copiosa.
Hec Bern. Uere itaq̄ non ex aliquo p̄/
cedenti merito: sed ex dei misericordia et
liberalitate venit ipse dominus in mundum
Verūtamen sicut beatū Bonaventura. in. iij.
nos ad quos venerit: dignationis ma-

sterio loqui possimus. Uel quantum ad
temporis circumstantiā: Uel quantum ad
eius efficaciam: Uel quantum ad eī sub/
stantiam sive essentiam. Si quantum ad
temporis circumstantiā: potest conce^{pt} ab/
calunia cadere sub merito precum ecce-
sie. Sancti em̄ patres flagrantissimis de/
siderijs meruerunt incarnationis accelera-
tionem. De quibus Bernardus sime. ii.
super Lantib. ait. Ardorem desiderij pa/
trum iuspirantium christi in carne presen/
tiam frequentissime cogitans compugor
et confundor in memetipso: et sic contri/
neo lachrymas: ita pudet reponi torso/
risq̄ miserabilium temporū horum. Qui
nangs nostrum cantum gaudium īgerat
gratia huius exhibito: quantum sanctis
patribus accenderat desideriū promissio/
rum. Hec Bernardus. Si etiam loqua/
mur de beneficio incarnationis quantum
ad efficaciam que erat liberatio a serviitu/
te diaboli et a reatu carente visiois dei:
cadit sub merito. Sed si de illo loquamur
quantum ad illius beneficij substantiam:
descendū est q̄ trascendit omnū sancto/
rum merita: propter quod nō est iste re/
tributionis: sed dignationis eminentissi/
me. Nam si cōgregetur in ynum humilita/
tas om̄nū sanctorū: nūc poterit in mi/
nimo compari humilitati illi qua dei filiū
us apparet voluit in forma serui habitu/
mūtū homo. Si colligant omnia susu/
pūria: omnes lachryme: des pene: omnes
cruciatus: oīa etiam genera mortis q̄cūq̄
passi sunt sancti ppter ch̄m̄ et collatent ex
vna parte: et alia pte ponat vna lachry/
ma christi vel nascēntis vel fugientis per
egypti nemora vel oranris vel patientis:
plus yna illa lachryma valet et fornaces
illo corde procedens q̄ omnia illa bona
que diximus: et que cogitare possumus in
quibusq̄ san. tis et amicis dei. Ideo
bene dicit aplus ad Titum. iii. Appaſu/
it benignitas et humanitas saluatoris no/
stri dei non ex operibus iusticio qui feci/
mus nos: sed sicut suam misericordiam sal/
uos nos fecit. Bernar. in quodaz sermō/
ne. Si personam venientis intueor: non
capio excellentiam maiestatis. Si consi/
dero ad quos venerit: dignationis ma-